

רחל מרחלת על כל העולם

אבל על בימת הצילומים

משה בריותי ז"ל, אשתו ובני יום בלי מזל

הצילומים, להעיר הערות ולשנות דברים. אפילו על ערש-דווי, כשהיה בדרכו לבית-החולים, שאל את עוזר-הבמאי שליווה אותו אם הכל בסדר בצילומים. סצינת-ההפתיחה של הסרט אמורה היתה להתחיל בישיבת אבל, כשסלומוניקו יושב שיבעה על מות אשתו. אבל הגורל האכזר התערב, ושינה את הסדר. כעת יושבת אשתו של סלומוניקו הי מקורי שיבעה עליו.

באחד בדצמבר החלו צילומי הסרט יהיה טוב סלומוניקו. כמה ימים לאחר-מכן ספק המפיק הנרי אוחנה את כפיו, ולפת את ראשו בידיו כשהוא זועק: "אוי ואבוי! מה עשיתי?"

מסתבר שעל פי אמונת היהודים יוצאי מרוקו, שאוחנה נימנה איתם, יום שישי שחל בו התאריך 13 בחודש הוא יום מועד לפורענות, והוא אכן מיקרה נדיר.

האמונה הזו כל כך חזקה אצל יהודים יוצאי מרוקו, ולא רק אצלם, עד כדי כך שיש אפילו טייסים בארצנו שמסרבים לטוס ביום הרה-שוואה שכזה.

והנה התברר למפיק שיום ה-13 בדצמבר האמור באמת חל ביום שישי. אוחנה המודאג אמר לאנשי ההפקה כי הוא מצטער שלא דחה את הצילומים בחודש, או הקדים אותם. אבל במקרה הזה לא היה מה לעשות, כי הצילומים כבר החלו ואי-אפשר היה בשום פנים ואופן לדחות אותם.

וכך חיכה המפיק לפורענות שתפקוד את בימת הצילומים. עבר ה-13 בחודש והפורענות המובטחת לא אירעה. המפיק כמעט שנשם לרווחה, אבל בסוף היא בכל-זאת באה. היא פקדה את בימת-הצילומים כעבור שבועיים. משה בריותי, אביו של הרשקו הראשי של הסרט, ראובן בריותי, נפטר מהתקף-לב. על-פי החוזה יכול היה הנרי אוחנה להחזיר את בריותי אל בימת הצילומים כעבור יום אחד בלבד, אך כיהודי מאמין הוא הניח לו לשבת באבל שבעה ימים, וצילומי הסרט הופסקו לשבוע. משה בריותי לא היה סתם אביו של בריותי. הוא היה גם האבטיפוס של סלומוניקו. על-פי דמותו נבנתה הדמות של יהודי הסלונקאי שאינו מסכים עם אורח-החיים המתירני של בניו, והמשתדל לשמור בכל מחיר על הערכים הישנים.

משה בריותי שימש במשך 20 השנים האחרונות כגבאי של בית-הכנסת שלוש שבנוהי-צדק. "כל זמן שאני חי", נהג לומר, "לא יהרס את בית-הכנסת, וכל זמן שאני מטפל בענייני בית-הכנסת לא יוכלו להרוס את הבניין ולהקים עליו מגדל-שחקים". הוא נהג לבוא לצילומי הסרט ולהתעניין במהלך ובהתקדמות

מסתרי העין השלישית

זוכרים שבסיפור גדול (העולם הזה 1928) סיפרתי לכם כל מה שרציתם לדעת על חברת העין-השלישית. ועל העובדה שכולם עד אחד עומדים לעזוב את ארצנו הקטנה טונת ולא לשוב אליה, במהרה, לפחות? או הם אכן עזבו את הארץ והתפורו בכל חלקי תבל, ולעומת זאת — התוכנית שלהם לשוב ולהתאחד מחדש, ולנסות ליצור בניוירוק, לא התבצע כנראה. דברים נפלו בין אנשי החבורה, שאמרו רים היו להיות מאוחדים מאד. לא אלאה אתכם בכל הסיפורים שמגיעים אלי על

ז'ק קתמור כמה טוב בחוץ

אודות חבורת יוצאי-ירושלם, זה מהגם שלא אני זו שרוצה להפיץ את השמועות המורזות המתהלכות בעיר.

אבל מה שאני לא-כיליך מבינה הוא, למה אנשי החבורה עצמה טורחים לספר זה על זה את הסיפורים האלו. כי אם הם יתאמתו ייווצר לדעתי, מצב בלתי-נעים. מה שכן אספר לכם הוא שבניגוד לסיפורים אחרים ששמעתי, הסיפור האחרון שהגיע אלי על ז'אק קתמור הוא שהאיש יושב בפריס, ועושה סרט תיעודי עבור ממשלת סגל. אבי אביבי, לעומתו, יושב עם צחי

דיון, ובהסכמת שני הצדדים, עליידי ה' שופט הולסקר בבית-הדין המשותף המשותף. ועד כמה שהבנתי מעורר-הדין של דליה, אברהם קיבוקיביץ, הוא התחיל לשלם רטרואקטיבית.

חוק מזה מחייב פסק-הדין את שני השחקנים לפנות לבית-דין רבני, כדי ששם יאשרו להם גטי-פיטורין. אני לא יודעת מה יצא למי ואיך מכל העסק המסובך הזה, אני רק מקווה ש' דליה תתאושש במהרה ותשקם את חייה. למעשה מישה לא ויתר על כלום, כי הבית הגדול ברחוב פרוג, שבו התגוררו השניים, שייך בעצם לדליה, בתוקף היותה היורשת של אביה הבמאי צבי פרידלנדר, שהבית היה שייך לו ולאשתו השחקנית הנחלת הנרדלר.

מישה טוען, כך מספר לי עוזר קיבוקר ביץ, כי השקיע בבית, שיפץ אותו והורס סוף לו עוד קומה, או אני רוצה להגיד לכם שזה באמת גועלי-נפש כשהכביסה המלוכלכת מתכבסת ומידי בסוף, דחילק, גמור את העסק בכבוד ותן לבחורה ציאנס להתחיל מחדש בשקט!

בזומפילד ביפו היה מספיק למטרה זו. אז זהו, אתם יכולים לישון בשקט. לא רק אתם לא תהיו בחתונה. גם אף אחד אחר לא יהיה. מלבד, כמובן, החתן והכלה ובניימישפתתם הקרובים.

הנשוי

המבוקש

כבר המון זמן שאני מחכה להודמנות לספר לכם על נשוי מבוקש אחד, אלא שעד עכשיו פשוט לא יצא לי. תמיד האיש עומד על סף ניתוקי-יחסים עם אשתו וילדיו, ואני חושבת לעצמי, או: הנה הודמנות חיי לכתוב על האיש הזה שאני, בתור אשה, נוטרת לו טינה בשם כל הנשים שבעולם.

אבל מאחר שלא נראה לי שהאיש אכן ינתק את עצמו אי-פעם מעל אשת-חיקו הנצחית, החלטתי לכתוב את סיפורו בלי שמות — והמבין יבין. אולי.

נשואנו נשוי כבר מזה חמש-עשרה שנה לאותה אשה עצמה. לא שהם חיים באושר בדיוק, אבל בעושר דווקא כן.

קטנותי מלהעיד בשבועה, אך השמועות אומרות שהיו אלה נישואי-אהבה, מאותו סוג שמאכלס רומנים רומנטיים זעירים. במשך חמש השנים הראשונות לנישואיו ניהל הנשוי המבוקש רומנים רבים, אך אלה נחשבו כלא-רציניים. מה שנקרא רומן-פה — רומן-שם.

כתום חמש השנים החל הנשוי לנהל יחסי ידידות הדוקים ברומנית עם כמה נשים, כשכל אחת מהן נתלית בו כגבר-חייה. אבל הנשוי המבוקש תמיד חזר הביתה, אם לא באותו לילה או למחרת בבוקר, אבל חזר. רשימת הנשים המאוהבות בו היא אינסופית ממש. תאמינו לי, רשימת הנשים שידעו אותו היא כלי-כך ארוכה, שצריך בשבילה אנצקלופדיה שלמה.

הוא עצמו לא התרגש מעולם מזה שהוא מהווה גורם כלי-כך חשוב בחייהן של כל-כך הרבה נשים. נהפוך הוא, הוא דרש מנשותיו השונות נאמנות מוחלטת תמורת חסדיו, אבל לעומת זאת לא נתן מעצמו שום דבר בתמורה.

טילים במצריים. באחת הגיחות שלו, ביולי 1970, הופל מטוסו אחרי שנפגע בטיל.

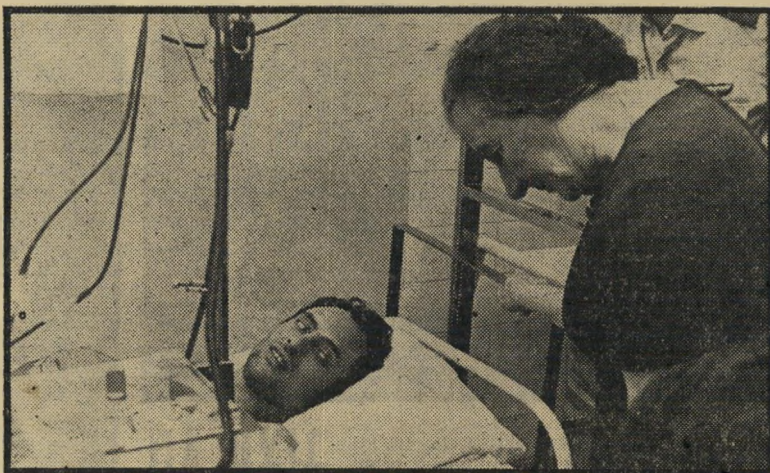
הוא נפצע קשה בעת הצניחה, ובכיתר החולים המצרי נאלצו הרופאים לקטוע את אחת מרגליו. מצבו היה כה חמור, עד שכעבור עשרה ימים בלבד היו המצרים מוכנים להחזירו לישראל. הוא הובהל במצב אנוש לתל-השומר, ושם הצילו הרופאים את חייו.

שני היעל אביב באמסטרדם, שיכור ממראות העולם הגדול, וקרא בקול לכל מי שעדיין לא יצא מהארץ לקום ולבוא אל מרכז החופש והאהבה. מילא, בהתחשב בזה שזוהי הפעם הראשונה שהוא-עצמו יוצא את הארץ, אני מתייחסת אל ההתלהבות שלו כאל גילוי ילדותי, וסולחת לו הפעם.

חתונה בבית ירקוני

מאז חלפו ארבע שנים, ויגאל מתעתד להקים משפחה חדשה. אבל אם אתם חושבים שתצליחו להשיג פרוטקציה וליטול חלק בשימחת בני-הזוג החדש, אתם חיים בטעות. מסתבר כי בגלל מצבה הכלכלי והבטחוני המדיני הקשה של המדינה החליטו הורי הכלה לערוך לזוג הצעיר חתונה צנועה, בחוג המישפחה בלבד. העובדה שאביה של אורית, שייקה ירקוני, הוא מעשירי ישראל, לא משנה במקרה הזה. קימוצים זה קימוצים. חוץ מזה, אם היו יפה שייקה ירקוני צריכים לערוך חתונה ולהזמין אליה את כל מכריהם וידידיהם, ספק אם אפילו איצטדיון

רק לפני שלושה שבועות סיפרתי לכם כיצד טענה באוזני אורית ירקוני, בתה של זמרת-המילחמות יפה ירקוני, שהיא בכלל לא מכירה איש אחד בשם יגאל שוחט, שלפי השמועות היא עומדת להי-נשא לו. והנה השבוע, מסתבר שאורית קבעה כבר את תאריך החתונה, ועוד עם האיש שהיא לא מכירה בכלל. או כן מכירה או לא מכירה, שיהיה במזל טוב. בחודש פברואר הקרוב יישא יגאל שוחט את אורית ירקוני לאשה. יגאל בן ה-28, גרוש ואב לילדה בת ארבע, היה טייס פאנטום בחיל-האוויר. במילחמת-ההתשה הוא השתתף בתקיפות בסיסי

יגאל שוחט וירידה לא מכירה, לא יודעת

לאלו שעדיין מקוות, והן יודעות בוודאי במי מדובר, יש לי עצה אישית: צאו מזה, ילדות, הוא לעולם לא יעזוב את אשתו וילדיו.